

عنوان مقاله:

تصویر زن در آثار نظامی

محل انتشار:

هجدهمین گردهمایی انجمن ترویج زبان و ادب فارسی (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 19

نویسندگان:

علی محمدی - استادیار زبان و ادبیات فارسی، دانشگاه پیام نور؛ تهران؛ ایران

عذرا محمدی - دانشجوی دکتری زبان و ادبیات فارسی؛ دانشگاه تبریز؛ ایران

خلاصه مقاله:

زن در ادبیات کهن همواره مورد توجه شاعران و نویسندگان بوده است؛ هرچند در جوامع مردسالار گذشته، این توجه چندان مثبت نبوده است. نظامی با این که در جامعه ای مردسالار می زیست، بیشترین عنایت را نسبت به زنان دارد. برخی زنان در منظومه های نظامی آن چنان والا مقام و محترمند که آدمی را به شک می اندازند که آیا این شاعر در همان جامعه ی زن ستیز زندگی می کرده است یا نه؟ طیف گسترده ای از زنان در آثار نظامی ایفای نقش می کنند؛ از زنان فرمانروا گرفته تا زنان عادی. زنان در منظومه های وی به عنوان معشوق مطرح شده اند و به تبع معشوق واقع شدن مورد مهر و محبت شاعر قرار گرفته اند. حتی کنیزان نیز در اغلب موارد مورد ستایش قرار گرفته اند. زنانی نیز در آثار وی دیده می شوند که حاکم و فرمانروا هستند. این مقاله با هدف شناخت زن و نقش او در جامعه کهن ایرانی نوشته شده است و همینطور به طرز نگاه نظامی و همعصران وی به زنان پرداخته شده و نقشهایی که یک زن ممکن بود در آن عصر بر عهده داشته باشد. به طور کلی زنان آثار نظامی را می توان به دو دسته تقسیم کرد: نخست زنانی که نقش های معمول دیگر آثار ادبی را ایفا می کنند، چون مادر، عروس، همسر، معشوقه و .... و دیگر زنانی که نقشی فراتر از سایر زنان دارند چون نقش فرمانروا، جادوگر، شاعر و .... . نظامی نظری مثبت و خوب نسبت به زنان دارد و همیشه عفاف را بر حجاب مقدم داشته است.

کلمات کلیدی:

نظامی، زن، عاشق، معشوق، لیلی، شیرین، ستایش.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1975192>

